

Trollposten nummer 6/2016, 21. juni 2016, Årgang 12

Tida går fort - og sakte. I dag er dagen da sola snur og vi går mot lysere tider. Det har vært utrolig mange fine lysopplevelser med måne, lys i horisonten, stjernehimmel og sørllys. Det er rett og slett magisk. Vi kjenner oss heldige som får oppleve dette helt i virkeligheten. Rett og slett vinter i Antarktis! Det er noe helt annet og vel så eksotisk som sommer og midnattsol i Isødet. Vi får muligheten til å oppleve begge deler! Men - likevel - vi teller og teller. Dimmelenk-tendenser er dog helt forbudt. Vi holder stadig oversikt over hvor mange uker vi har vært på Troll, hvor mange uker vi har vært bare oss seks, hvor mange måneder vi har stått på lønningslisten til Norsk Polarinstitutt, hvor mange ukevakter hver har hatt i mørketida og så videre. Hvor mange dager etter hverandre vi har snappet med folk hjemme kan også nevnes høyt, men det er strengt forbudt å telle hvor mange dager det er igjen til vi skal hjem. Vi kan si; "nå har 14 av 35 uker i alene-sesongen gått." Til og med kan vi si at det er omkring 40% av "alenetida", men det vi ikke får si er følgende: det er 21 uker eller 60% igjen av alenetida. Men vi tenker selvfølgelig akkurat det også. Taktikken fungerer heldigvis. Vi tenker mest av alt at vi er maksimalt heldige.

Fredagskvelden er vår faste sosiale kveld. Ansvaret for tema for kvelden går på rundgang. Det har vært fotokurs, quizkveld og Trond har fortalt fra topptur på snowboard i Marokko. Håkon tok oss nylig med til verkstedet der sveising var fredagskveldens underholdning. Innimellom pausene i kaffekroken der engelsk konfekt, sjokolade og kaffe stod klart, fikk vi alle individuell opplæring bak sveisemaskene. Ved midnattstid kunne vi avslutte kursets mål; å sveise en ideelt tilpasset førerplattform for Knut Ole når han spiller "farmer-simulatoren".

Eva tok over stafettpinnen som arrangør. Det var dermed duket for kokkekurs. På reneste Ingrid-Espelid-vis hadde hun tatt opp svinefilet til alle samt rikelig med kjøttkraft. Vi fikk lage hver vår saus etter eget ønske. Trond satset på rødvinnsaus og Ulf på Cognac-saus. Vi andre slo til med Bernaisesaus, sopp- og peppersaus.

Det ble både fluser med altfor store mengder med maizena-jevning og for sur Banaise-saus. Med den rausheten som er i gruppa, skapte tabbene bare latter under fellesmåltidet senere på kvelden.

Et av spørsmålene før avreise fra Norge var - i alle fall for noen - hvordan man skulle klare seg **uten frisør**. De grå hårene kan ikke lenger skjules med kunstig hårfarge og håret må nå klippes av amatører. I tillegg har det vist seg at det tørre klimaet ikke akkurat gir håret ekstra glans....Men for å si det pent - speilet har blitt mindre viktig enn tidligere i livet.

Vi klipper hverandre. Nei, forresten det er ikke sant. Tori fikk klippe - nei snau - Håkon ved juletider. Noe bildetakning etter at klippeseansen var ferdig, ble det aldri. Det sier vel nok. Resultatet var såvidt katastrofalt at Tori aldri har fått ny timebestilling fra den mannen. Eva har derimot fått lov å klippe han seinere - med et helt annet og svært godt resultat. Også Tori og Trond lar seg klippe av Eva. Ulf har tatt skrekken av førstnevnte runde. Han klipper håret på seg selv. Knut Ole lar håret vokse. Kanskje er det en konsekvens et veddemål med kjæresten Marie? Og Eva - klipper det kanskje selv?

Været må vi for tiden virkelig forholde oss til veldig aktivt. Kulderekorden hittil er 42 kuldegrader. Det er så kaldt at det er lett å pådra seg frostskafer hvis man ikke passer seg. Yttergangen er fylt til randen med ullklær, dunklær og arbeidsklær (i tillegg til brannklær som må henge framme av beredskapshensyn). Vi prøver oss fram med ulike balaklava med og uten masker foran munnen. Hver og en har funnet hva som trengs for å holde kulda ute. Det er ganske individuelt. Kuldekremen er obligatorisk på de kaldeste dagene.

Paradoksalt nok ble nylig kuldekremen så kald der den stod i vinduskarmen ved ytterdøra at den ikke var brukbar før den var tint opp....

Mange hjemme spør oss om det er varmt innendørs. Det er heldigvis ikke et problem. Det er dog vanskelig å bli enige om hvor varmt det skal være i fellesrommene. Det er ikke tvil om at kjønnsforskjellene spiller seg ut. Damene får heldigvis viljen sin selv om noen av mannfolka synes det blir litt vel varmt inne. Noe vi alle er enige om, er at vi savner peisvarmen...

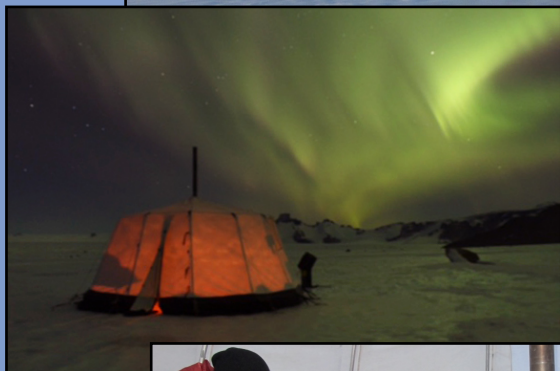

Telttur ut fra Troll er noe annet enn det man kanskje kunne tenke seg. Vår måte å gjøre det på var å fylle Toyotaen med et par telt, varmeovn, feltsenger, soveposer og diverse annet utstyr før vi kjørte ut på veien som går mot det midlertidige nedlagte Troll Airfield. I det vi fikk god sikt til den karakteristiske Stabben, tok vi av fra veien og kjørte hundre meter ut på på blåisen. På kort tid satte vi opp to telt som vi fylte med utstyret. Deretter bar det tilbake til

stasjonen for å varme seg og for å få servert middag lørdags ettermiddag. Ikke før godt ut på kvelden, kjørte noen ut for å fyre opp i ovnen mens andre brukte skia ut til teltet som nå var i ferd med å få god innetemperatur. Søte og salte saker samt noe litt ordentlig sterkt i koppen var deilig ettersom det var vel 30 kuldegrader

utenfor. Kulda satte ingen stopper for Trond sin iver etter å fotografere sørlyset. Da vi andre lå og sov, eller til og med våknet uten å orke tanken på å komme seg ut, løp Trond mellom fotostativet ute og varmen inne i teltet. I ettertid er vi misunnelige for de resultatene som han fikk på minnebrikken.

Uka etter tok flere av oss turen tilbake til teltet som da hadde blitt en slags varmestue. Tanken var å finne tilbake til sørlyset som Trond hadde funnet den natten, men der var det intet sørlys. Man lærer aldri....

Ukevakta har et ekstra ansvar for driften av stasjonen gjennom en hel uke. Dette går på rundgang slik at hver og en av oss har vakt hver sjettede uke. I praksis betyr det at man morgen og kveld hele uka gjennom må gå en sjekkrunde på stasjonen. Olje må peiles og fylles på strøm-aggregatet samt at man må sjekke at aggregatet ikke går tom for diesel. Videre må man holde tritt med vannforsyningen til stasjonen. I praksis betyr det at man må bruke hullasteren til å frese opp is og deretter frakte isen til dagtanken der isen smeltes. Vel 100 liter vann per dag per person bruker vi. Det er jo lett å klare nå som vi bare

er seks personer, men i sommer var det adskillig større jobb. Med 80 mann på stasjonen var tyngre... Videre går ukevakten innom renseriet, garasjene inkludert brannbilen samt snekkerbod og andre rom på stasjonsområdet. Matcontainerne er ikke minst viktig at holder riktig temperatur slik at vi beholder den maten vi trenger fram til det kommer nye forsyninger etter nyttår neste år.

Matsservering i helga er videre en viktig jobb for ukevakten. Kokken skal naturlig nok ha fri i helgene slik som oss. Så da er det bare å brette opp armene på vårt storkjøkkenet. Felles brunch og felles middag forventes både lørdag og søndag. Vakten har videre et ansvar for å svare på vakttelefonen hele døgnet i helga og etter arbeidstid i uka. Videre må ukevakten holde oversikt over hvor folk går på tur og om de kommer hjem når de har sagt at de skal være tilbake. Det betyr stort sett at ukevakten blir på stasjonen når andre drar på tur i på helgedagene. Det kan kjennes litt surt ut den helga man har vakt, men ditto deiligere de andre helgene da man kan komme hjem til ferdig søndagsmiddag!

☺ LOL Turliste ..Yolo..

	Dato	Sted	Tilbake	Kommunikasjon	Kjøretøy
Tori	7/6	TROLLHAMN	19	VHF In Reach Troll02 Iridium 8816 2345 7591 Nødpeilesender LC2310	
Håkon	7/6	SOFIE	19	VHF In Reach Troll06 Iridium 8816 4141 1002 Nødpeilesender LC2530	
Eva	"	"	19	VHF In Reach Troll03 Iridium 8816 9344 1535 Nødpeilesender LC4209	
Trond	"	ISEN	18 ³⁰	VHF In Reach Troll01 Iridium 8816 4349 9335 Nødpeilesender LC4208	SKI
Knut Ole				VHF In Reach Troll04 Iridium 8816 4141 1007 Nødpeilesender LC2528	
Ulf				VHF In Reach Troll09 Iridium 8816 3145 2056 Nødpeilesender LC6553	

Fire spørsmål fra Troll under vintertida:

1. Hvem har pyntet vinterstøvlene sine med rosa sløyfer og hvorfor?
2. Hvem brøler høyest på stasjonsområdet, og hvorfor?
3. Hva skjer når vi har spist opp all Dumle-sjokoladen før vi har nådd halvveis i overvintringen?
4. Stasjonssjefen blir lokalt gjerne kalt noe annet enn Håkon. Hva og hvem begynte å kalle han det?

Eva er den eneste av oss som sier "i" når hun snakker om seg selv. Moldenseren snakker dog ikke så ofte om seg selv. Hun er en kokk som virkelig har skjønnet at yrkesrollen er å lage mat og stelle for gjestene. Med Eva på laget styrer vi lett unna en stue som kan gi et preg av unglarsliv. Hun fyller boller og fat med godsaker og dukene strykes hver fredag. Det er bare å mimre om et måltid som mor serverte eller noe man smakte en gang på fest, så har Eva snappet det opp. Og det blir minst like godt som da ho' mor laget det! Vi takker deg, Eva!

Eva er dessuten et råskinn når det kommer til kjøretøy. Hjemme i garasjen i den splitter nye leiligheten som venter på henne når hun

kommer tilbake til Sandefjord, står det både en stor motorsykkel og en ny babyblå kul Beetle. Det må være noe alle Eva sine ti tantebarna skryter av til sine venner. Tantebarna forteller sikkert også stolt om at de har ei tante som drar verden rundt så fort muligheten byr seg. Hun har bodd i USA, jobbet på cruise-båt, vært en sesong på Bjørnøya og har også jobbet en sommersesong på Troll tidligere. Hun er ikke opptatt av å få seg fast jobb på fastlandet enda hun har jobbet innenfor mange type kokkebransjer. Vi antar at det tyder på at denne overvintringen ikke blir den siste gangen hun reiser ut på oppdrag for NP eller noen andre. Dog vil hun nok sikkert bo seg inn i den nye leiligheten sin før hun reiser ut igjen.

Svar på spørsmålene:

1. Ulf har nå gått til det skrittet å pynte støvlene sine. Han ble lei av at Tori har vært støveltyv.
2. Ulf - da Tori hadde tatt støvlene hans lød det godt på stasjonsområdet - nesten som faren til Emil...
3. Eva lager karamell med og uten sjokoladetrekk.
4. "Sjefen for de gode tider". Trond er opphavsmannen bak navnet.

Vi ønsker alle våre lesere en riktig god sommerferie. Vi tenker at det meste av det dere i år opplever kan vi oppleve til neste sommer... Hilsen OVT-teamet 2015-16

